

Ващаєв С.С.

к.е.н., доцент кафедри статистики ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»

ДО ПРОБЛЕМИ ПІДГОТОВКИ ПРОФЕСІОНАЛІВ-СТАТИСТИКІВ У СУЧАСНИХ УМОВАХ

Прогресивний розвиток сучасного суспільства можливий лише за умови, що його основу складатимуть професіонали. Особливо актуальним це стає сьогодні, під час інтенсифікації євроінтеграційних процесів, стрімкого розвитку науково-технічного прогресу, політичного та економічного курсу України на зближення з країнами ЄС.

Вирішальна роль у підготовці висококваліфікованих професіоналів належить системі вищої освіти України. Але ця система сьогодні ще не готова максимально ефективно працювати в умовах конкурентного середовища. Основною задачею залишається максимальне її наближення до кращих європейських і світових стандартів. Навчальні заклади повинні враховувати зміну особливостей праці та ролі людини в умовах нового інформаційного суспільства, інформаційної економіки. Випускник навчального закладу повинен не тільки швидко адаптуватися до життєвих реалій, але й бути максимально ефективним у своїй професійній діяльності. Отже, як наслідок, сама система вищої освіти повинна гнучко пристосовуватися до вимог часу, враховуючи нові прогресивні тенденції і при цьому зберігаючи всі ті цінності, що були накопичені за минулі часи.

Наведене стосується принципів підготовки професіоналів з будь-якого виду діяльності. Не виключенням є і підготовка професіоналів з соціально-економічної статистики.

Беззаперечним є той факт, що ґрунтовна підготовка статистика дає йому можливість майже одразу працювати висококваліфікованим аналітиком у будь-якій сфері, у будь-якому виді економічної діяльності. Але тоді виникає закономірне питання — чому останні роки зберігається стійка тенденція щодо скорочення обсягів їх підготовки? Чи тільки в системі освіти криється відповідь на це питання? На жаль, тенденція сьогодення — це результат великого комплексу проблем, серед яких, на мою думку, можна виділити дві найвпливовіші:

1) практично повністю відсутня популяризація спеціальності серед учнів загальноосвітніх шкіл, гімназій, ліцеїв тощо. Особливо актуально це виглядає на фоні «агресивних» профорієнтаційних заходів з боку інших спеціальностей (менеджмент, бізнес-аналітика, маркетинг, облік тощо);

2) ситуація на ринку праці в країні. На жаль, ще не завершилось формування компетентісного підходу до підбору кадрів на загальнонаціональному рівні, а також відсутній повноцінний і всебічний зворотній зв'язок між роботодавцями та вишами.

Розв'язання цих проблем (зокрема, й часткове) дозволить активізувати процеси реформ в освіті, зробити спеціальність привабливішою як для абітурієнтів, так і для роботодавців.

Але, не дивлячись на існуючі проблеми, треба пам'ятати, що основною тенденцією розвитку світової, європейської, а, отже, й української освіти буде її орієнтованість на потреби ринку. Тобто, батьки (спонсори, фірми, компанії тощо) вкладатимуть кошти в навчання дітей тим професіям, які зможуть забезпечити максимальну економічну віддачу.

Список використаних джерел

1. Державна служба статистики України [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://ukrstat.gov.ua/>
2. Міністерство освіти і науки України [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://mon.gov.ua/>
3. Філософія освіти: статус, проблеми, перспективи [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://all-filosof.ru/filosofija-osviti/17/181-filosofiya-osviti-status-problemi-perspektivi>

Рудченко О.Ю.

*д.е.н., професор кафедри статистики,
ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»*

СТАТИСТИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РЕГУЛЮВАННЯ ЗАЙНЯТОСТІ НАСЕЛЕННЯ В УКРАЇНІ

Ринок праці є достатньо складною економічною системою, а при розгляді питань налагодження його статистичного забезпечення важливим є отримання достатньо коректної інформації як щодо процесів відтворення робочої сили, так і робочих місць.

На даний час намітилися два підходи до техніко-економічного визначення робочого місця: перший — виходячи з наявності обладнання (площі), призначеного для виконання технологічних операцій, робіт; другий — виходячи з функціонального розподілу праці робітників при їх взаємозв'язку із засобами праці. У першому випадку вихідним є засоби праці, для функціонування яких необхідно здійснити діяльність одного чи кількох працівників. У другому визначенні робо-